

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra ELNA

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611310508592/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

folkene fo'r forbi hinanden paa Trapperne med forskrækkede Ansigter; Gartneren, der var ved at dekorere, begyndte at slæbe sine Lavrbærtræer bort fra Afsatserne — Konferensraadens Amanuensis kom og tog Plads i Sygeværelset ved Sengen . . . I Dagligstuen hørte man den gamle Læges Skridt fra Døren til Vinduet, og fra Vinduet igen til Døren . . . Ude paa Gangen lød den stadige Hamren og Slæben af Gartneren, der brød op.

Stuepigen faldt i forfjamsket Skynding paa Trappen med Bakken med Grødomslagene. Konferensraaden aabnede Døren og skændte ud.

Saa blev der ganske stille, og der lagde sig en forskræmt Tavshed over hele Huset.

En Gang imellem viste Konferensraaden sig ved Sengen.

— Nu?

Amanuensis tog ikke Øjnene bort fra Elnas Ansigt: „Fremskridende,“ sagde han. Og Konferensraaden vendte tilbage til Dagligstuen.

Porten sloges ilfærdigt op og i: Vognen med Holmers og Holger. De kommende vekslede op ad Trappen hurtige Ord med Tjenestefolkene . . . Pigerne græd, og Fruen hulkede, da hun kom ind i Stuen.

Ingen af dem talte. Etatsraaden tog Lægens Haand uden at spørge, Holger sank ørkesløs sammen paa en Stol. Og efter en halv Times Forløb havde ingen vekslet et Ord.

Fru Holmer sad gemt i en Krog; Holger dækkede Ansigtet med sine Hænder, og gennem de udspilede Fingre stirrede han dorsk efter Konferensraaden, der blev ved at gaa op og ned. Hvert femte Minut dukkede han bag Portieren ind i Sygeværelset, spurgte og vendte tilbage med samme ubevægelige Ansigt for at fortsætte sin Vej.

Med ét, da Portieren paa ny faldt til bag Lægen, vaagnede Livet i Holger som en eneste Lyst til at se hende. Han rejste sig og gik hen over Gulvet.

Sygeværelset var allerede tungt og lummert. Han saa